

70/1975 Sb.

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1975

o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní

Dne 1. července 1969 byla v Bruselu sjednána Úmluva o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

Jméнем Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v Bruselu dne 6. května 1970.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku VI dnem 3. července 1971 a pro Československou socialistickou republiku dnem 20. května 1972.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

ing. Chňoupek v. r.

ÚMLUVA

o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní

Vlády Spolkové republiky Německa, Rakouské republiky, Belgického království, Republiky Chile, Španělského státu, Francouzské republiky, Italské republiky a Československé socialistické republiky:
zjišťující, že Úmluva z 15. července 1914, uzavřená za účelem stanovení jednotných pravidel pro vzájemné uznávání úředních zkušebních značek palných zbraní, již neodpovídá požadavkům moderní techniky,
dohodly se na těchto ustanoveních:

Čl.I

Zřizuje se Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní, označovaná dále jako Mezinárodní stálá komise, zkráceně C. I. P.

Jejíím posláním je:

(1) Určovat jednak přístroje, které budou sloužit jako vzorové přístroje pro měření tlaku při výstřelu, jednak postupy při úředním měření, za účelem co nejpřesnějšího a nejpraktičtějšího zjištění tlaku, který vyvíjejí spotřební a zkušební náboje:

a) u loveckých, terčových a obranných zbraní, s výjimkou zbraní určených pro pozemní, námořní nebo leteckou válku; smluvní strany mohou nicméně užívat, pro všechny nebo některé tyto zbraně, přijatých přístrojů a postupů pro měření;

b) u všech ostatních ročních zařízení, zbraní nebo přístrojů pro průmyslové nebo živnostenské účely, které nejsou výše uvedeny a u nichž se používá výbušné náplně pro vystřelení buď střely nebo nějaké mechanické součástky a jejichž zkoušení by Mezinárodní stálá komise uznala za nezbytné.

Tyto přístroje budou označovány jako "vzorové přístroje".

(2) Určovat povahu a provádění úředních zkoušek, které musí být provedeny u zbraní a přístrojů uvedených v odstavcích 1 a) a b), aby byla zcela zaručena jejich bezpečnost.

Tyto zkoušky budou označovány jako "vzorové zkoušky".

(3) Zavádět u vzorových přístrojů a při jejich používání, jakož i při vzorových zkouškách všechna používání, jakož i při vzorových zkouškách všechna zdokonalení, úpravy nebo doplnění vyžadovaná pokrokem v měření, ve výrobě ručních palných zbraní a přístrojů k průmyslovým nebo živnostenským účelům, jakož i střeliva k nim.

(4) Zkoumat otázku sjednocení rozměrů nábojových komor palných zbraní, které jsou předmětem obchodu a způsobu kontroly a zkoušek jejich střeliva.

(5) Prověřovat zákony a předpisy týkající se úředních zkoušek ručních palných zbraní, vydané smluvními vládami, za účelem zjištění, zda odpovídají ustanovením přijatým podle odstavce 2.

(6) Prohlašovat, ve kterých smluvních státech odpovídá provádění zkoušek vzorovým zkouškám podle odstavce 2, a

vydávat přehled vzorů značek užívaných úředními zkušebnami těchto států jak v době současné, tak v době od podepsání [Úmluvy](#) z 15. července 1914.

(7) Odvolávat prohlášení učiněná podle odstavce 6 a upravovat přehled vzorů značek, jakmile podmínky stanovené v odstavci 6 již nebudou plněny.

Čl.II

Značky úředních zkušeben každé ze smluvních stran budou uznávány na území ostatních smluvních stran za podmínky, že o nich bude učiněno prohlášení ve smyslu článku I odstavce 6.

Čl.III

Složení a pravomoc Mezinárodní stálé komise jsou určeny Stanovami, které tvoří přílohu této Úmluvy. Stanovy jsou nedílnou součástí Úmluvy.

Čl.IV

V případě pochybností nebo sporů, pokud jde o výklad nebo provádění některého z technických bodů, stanovených rozhodnutím Mezinárodní stálé komise podle článku I této Úmluvy a článku 5 Stanov, vyžádá si zúčastněná vláda názor Mezinárodní stálé komise.

Čl.V

Tato Úmluva je otevřena k podpisu od 1. července 1969.

Čl.VI

(1) Každá signatářská vláda oznámí vládě Belgického království splnění ústavních náležitostí pro vstup této Úmluvy v platnost.

(2) Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátý den po obdržení třetího z těchto oznámení.

(3) Pro ostatní signatářské vlády vstoupí tato Úmluva v platnost třicátý den poté, kdy vláda Belgického království obdrží oznámení podle odstavce 1).

Čl.VII

(1) Po vstupu této Úmluvy v platnost bude k ní moci přistoupit každá nesignatářská vláda tím, že diplomatickou cestou vládě Belgického království podá žádost o přístup, k níž připojí zkušební předpisy platné na jejím území.

Vláda Belgického království rozešle žádost a připojené předpisy všem smluvním vládám. Přístup nabude účinnosti, jestliže všechny smluvní vlády projeví souhlas. Neodpoví-li některá ze smluvních vlád ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy vláda Belgického království oznámila smluvním stranám, že obdržela žádost, bude to považováno za souhlas.

(2) Vláda Belgického království bude informovat všechny smluvní vlády a tajemníka C. I. P. o datu, od kterého se každý nový přístup stane účinným.

Čl.VIII

(1) Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu nejdříve tři roky poté, kdy pro ni vstoupila v platnost. Vypověď se zašle vládě Belgického království a nabude účinnosti za rok poté, kdy jí byla doručena.

(2) Vypověď jedné smluvní strany má účinky pouze vůči ní samotné.

Čl.IX

Vláda Belgického království oznámí všem signatářským a přistoupivším vládám datum přijetí oznámení podle článků VI (1) a (3), VII a VIII (1).

Čl.X

Až do doby, kdy vstoupí v platnost rozhodnutí přijatá Komisí podle článku 5 odstavce 1 jejích Stanov, zůstávají v platnosti: vzorové přístroje pro měření tlaků a vzorové zkoušky popsané v příloze I Stanov Mezinárodní stálé komise, jakož i předpisy o minimálních rozměrech nábojových komor vzorových přístrojů pro měření tlaku, uvedené v příloze II Stanov.

Čl.XI

Tato Úmluva nahrazuje [Úmluvu](#) o stanovení jednotných pravidel pro vzájemné uznávání úředních značek při zkouškách palných zbraní a její [přílohy I a II](#), podepsané v Bruselu dne 15. července 1914.

Dáno v Bruselu dne 1. července 1969 v jazyce francouzském, v jediném původním vyhotovení, jež bude uloženo v archívech vlády Belgického království, která vydá každé signatářské a přistoupivší vládě jeho ověřený shodný opis.

Na důkaz čehož podepsaní, řádně k tomuto účelu oprávnění, podepsali tuto Úmluvu.

STANOVY

Mezinárodní stálé komise (C. I. P.)

Čl.1

Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní se skládá z delegátů každé ze smluvních stran. Každá smluvní strany má jeden hlas bez ohledu na počet jejich delegátů.

Čl.2

1. Na konci každého ze svých zasedání volí Mezinárodní stálá komise předsedu příštího zasedání z delegátů země, v níž se toto zasedání bude konat.

2. Jestliže k provedení článku 1 Úmluvy uzná Komise za účelné soustavně pokračovat v určitých výzkumech či pokusech, může se sejít na místě, které si pro tyto zvolí, a to buď jako Komise nebo jako podkomise. Předseda v dohodě s delegacemi rozhoduje o složení, účelu a práci podkomisí. Podkomise si ze svých členů volí předsedu a tajemníka, který bude jménem podkomise sestavovat zprávy.

Čl.3

Stálá kancelář, v čele s ředitelem jmenovaným vládou Belgického království v dohodě se smluvními stranami, má za úkol zajišťovat:

1. během zasedání práce sekretariátu Mezinárodní stálé komise,

2. v údobí mezi zasedáními zpravodajskou, administrativní a archivní službu; z tohoto důvodu soustřeďuje spisy, dokumenty a technické publikace, uchovává otisky úředně schválených zkušebních značek, třídí, překládá a sděluje smluvním stranám veškeré poznatky o zkouškách ručních palných zbraní a přístrojů k průmyslovým a živnostenským účelům, jakož i o způsobu kontroly a zkoušení jejich stříeliva, a to nejen smluvních stran, ale i všech ostatních států.

Stálá kancelář má sídlo v Belgii.

Čl.4

1. Mezinárodní stálou komisi svolává Stálá kancelář. Může být svolána na žádost jedné z delegací smluvních stran; musí být svolána, jestliže alespoň dvě delegace smluvních stran o to požádají.

2. Za tím účelem každá smluvní strana informuje o každé případné změně v seznamu svých delegátů vládu Belgického království, která o tom vyrozumí Kancelář. Experti mohou být přizváni jako poradci k účasti na technických schůzích podkomisí k projednání určitých vymezených problémů.

3. Na zasedání Mezinárodní stálé komise může být za společného souhlasu smluvních stran připuštěn pozorovatel nesignatářského státu za podmínky, že byl oficiálně jmenován svou vládou. Nepožádá-li vláda, která se na třech zasedáních po sobě jdoucích nechala zastupovat pozorovatelem, o přístup k Úmluvě, není jí povoleno zastoupení na dalších zasedáních.

4. Na technické schůze podkomisí mohou být zváni experti nesignatářských států jako poradci k jednání o určitých vymezených problémech, na žádost předsedy podkomise a se souhlasem všech členů této podkomise.

Čl.5

1. Smluvní strany pověřují Mezinárodní stálou komisi přijímat všechna potřebná rozhodnutí v rámci cílů stanovených v článku I Úmluvy.

2. Stálá kancelář oznamuje prostřednictvím vlády Belgického království smluvním stranám rozhodnutí přijatá Mezinárodní stálou komisí, zejména nákresy a plány vzorových přístrojů pro měření tlaků, tabulky normalizovaných rozměrů nábojových komor a nábojů, jakož i popis mezinárodně uznávaných zkušebních značek. Komise tyto dokumenty stále doplňuje.

Čl.6

Aby bylo zajištěno plnění předchozích ustanovení, zasílají smluvní strany diplomatickou cestou vládě Belgického království za účelem předání Stálé kanceláři zákony, vyhlášky a směrnice týkající se zkoušení ročních palných zbraní, jakož i všechny ostatní příslušné dokumenty, které jsou na nich vyžadovány touto kancelář.

Čl.7

1. O rozhodnutích Mezinárodní stálé komise se hlasuje buď na zasedání nebo písemnou cestou.

2. Rozhodnutí jsou přijímána prostou většinou hlasů delegací přítomných nebo zastoupených a za podmínky, že počet hlasů se rovná nejméně 2/3 celkového počtu členských vlád Mezinárodní stálé komise.

Zdržení se hlasování, hlasy nebo hlasovací lístky nevyplněné nebo neplatné se nepovažují za odevzdané hlasy. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy.

3. Jedná-li se však o uznání zkušebních značek některé smluvní strany, nemá tato smluvní strana právo hlasovat.

4. Na zasedání se může smluvní strana v případě, že se ho nemůže zúčastnit, dát zastupovat jinou smluvní stranou v mezích plné moci zmocněné vlády.

5. Při hlasování písemnou cestou mají delegace k odpovědi šestiměsíční lhůtu, kterou jim oznámí ředitel Stálé kanceláře dopisem vyžadujícím potvrzení o příjmu. Tato lhůta se počítá od přijetí oznámení o stanovení lhůty. Nedojde-li v této lhůtě odpověď, považuje se to za zdržení se hlasování.

Čl.8

1. Rozhodnutí nabývají platnosti, jestliže ve lhůtě šesti měsíců po oznámení podle článku 5 odstavec 2 žádná ze smluvních stran nevznesla odpor nebo neučiní výhradu u vlády Belgického království.

Jestliže některá smluvní strana vznesla odpor proti rozhodnutí, nenabývá toto rozhodnutí účinnosti vůči ostatním smluvním stranám.

V případě, že některá smluvní strana učiní výhrady vůči některému rozhodnutí, nenabude toto rozhodnutí platnosti, dokud tato smluvní strana své výhrady neodvolá.

Za datum odvolání se považuje datum přijetí oznámení zaslaného vládě Belgického království.

Vláda Belgického království oznámí Mezinárodní stálé komisi každý odpor, výhradu nebo odvolání výhrady.

2. Pokud jde o rozhodnutí přijatá Komisí podle článku 1 odstavce 7 Úmluvy, smluvní strana, jejíž zkušební značka nebo značky nejsou již uznávány a musí být vyškrtnuty z úředního seznamu, není oprávněna podávat odpor ani vznášet výhrady.

Čl.9

Úředním jazykem Mezinárodní stálé komise je francouzština.

Čl.10

Náklady Stálé kanceláře nesou společně všechny smluvní státy. Všeobecné výdaje, náhrady a cestovní výlohy delegátů Mezinárodní stálé komise při plenární schůzi Komise nebo při schůzi podkomisí anebo při jejich stycích se Stálou kancelářou nesou příslušní vlády.

Čl.11

Tyto Stanovy mají stejnou platnost a dobu platnosti jako Úmluva, jejíž jsou nedílnou součástí.

Dáno v Bruselu dne 1. července 1969 v jazyce francouzském, v jediném původním vyhotovení.